

Filiala, posvečena sv. Primožu in Felicijanu, vulgo sv. Florijanu  
Orientacija pravilna. Cerkev leži na stremem odrastku Menine planine v n.  
višini 742 m.

Literatura in viri: Ign. Orožen: Bistum und Diözese Lavant II. Dekanat Oberberg,  
Marburg 1877; Avg. Stegenšek: Dekanija Gornjegrajska, Maribor 1905; Slika v  
Gornjem gradu iz ca 1650;

Cerkev je zelo nepravilnega sestava. Tvorijo jo: dolga in ozka pravokotna  
ladja, nekoliko ozji in skoraj enako visoki, majhen pravokoten prezbiterij,  
ob severovzhodni ogal ladje postavljeni nizek zvonik ter v sredino južne  
ladjine stene prislonjena skoraj 3/8 zaključena kapela. Gradnja ladje je  
kamenita ometana, ladja in kapela imata strešasto skodelasto streho, zvonik pa  
laternasto, pločevinasto.

Zunanjščina: Je zelo preprosta. Zanimivo je, da je cerkvena f. sada brez dver  
in vrat in da je vsa cerkev z zvonikom vred brez vsake členitve. V cerkev  
vodita na vsaki strani kapele po en vhod, katerih zahodni ima v lesene pod-  
boje vrezan sledenči napis: OD PERVO VIRNIH KRISTIANOV SIM BLA POSTAVLENA V  
LETU 1694/IN Z VERHAM VRET POPRAVLENA V LETU 1874./Občaso cerkvenih cokolrbmiko  
lukeža Štorgia in Iuria Vršnika. Ker ima zvonik v pritličju zakristije, vo-  
dijo v njegovo nadstropje stopnice od zunaj. V zvonovnici ima 4 polkrožno  
zaključene line. Ladja ima v severni steni dve, kapela v obeh podolžnicah dve in  
prezbiterij v južni steni eno okno. Vsa okna so pravokotna, oni v ladji in  
kapeli kažejo s svojimi tipi- pravokotem okvirni uskok v svetlobi- na m-  
stavek v 17.stol.

Notranjščina: V času Stegenška je bil v cerkveni tlak še opečen, tu in tam

okrašen z vtisnjemimi cvetlicami in z letnico 1529. ter se proti v hodi stopničasto dvigal. Stoppnice so sledile pri 5.3 m, pri 14.08 m in pri slavoloku, to je pri 15.12 m. Sedaj cerkev je tlakana s č mo-belimi cem-tnimi ploščami ter dvignjana za stopnico samo v prezbiteriju in kapeli. Pevka empora je lesena. Ladja ima raven strop, ki je ometan, zakristija manjša obok z dvema kapelama, kapela pa, ki ima posnete vse 4 ogle ter jo krasí 8 pilastrov in greda, kupolnat svod. Prezbiterij je izredno majhen ter imak komaj prostora za oltar.

Oprava: Glavni oltar je majhen in delo Ivana Cesarja iz Mozirja. Oltar v kapeli je posvečen sv. Florjanu, a je bil sem prenešen in prvotno posvečen Roženvenški Mariji. Sestavlja ga polkrožno zaključena dolbina s kipom titularnega svetaika in bogati okvir s 15 medaljoni, ki en relief predstavljajo 15 skrivnosti rožnega venca. Ob straneh stojita zavita inz grozdjem okrašena stebra, ki počivata na volutah olepšanih z angeliskimi glavicami in nosita golšasto ogredje z zaokroženim frizom. V dolbinah ob strani stebrov sta kipa Dominika in Katarine Sienske, na frizu je 5 angleških glavic, na ogredju 2 stoječa in 4 sedeči angelčki. Nastavek se konča s kipom DM z detetom v levici in z žezлом v desnici. Oltar je neprimereno prebarvan in bi se ga splačalo vrniti v prvotno polihromacijo. V temenu osrednje dolbine se nahaja grb škofa Jožeta Rabatte (1664-1683) z grboma ljubljanske škofije in Gornje gradi, a nepazno poslikan. Grb nam pomaga datirati oltar v čas okoli 1670. Iz poznejše dobe so na oltarju: dva svečnika iz 1. pol. 18. stoletja, plastična skupina v glavnem dolbini, kvalitetno delo iz dobe 1760-1770 ter klasicizirajoči tabernakelj, ki je kvalitetno delo in je nastal že v 19. stol.

Oprema: Omemiti je samo missal iz 1.1608 in rituale iz 1.1696.

Zvonik: V njem visijo 3 zvonomi: 2 sta KID-ova iz let 1922 in 1923, eden pa je starejši in nosi napis: Sacte Prime et Feliciane orate pro nobis. Adam Khokhel undt Juri Ramsackh paide Zechprebste. Adam Khokhel hadt mich zu Nazagossem anno 1648, Zvon krasijo ornamentálni pasovi in reliefi, ki predstavljajo Golgato, Ano Samotretjo in Kraljico Marijo z detetom.

Podstrešje: Na žalost nisem bil zaradi nemogočega dostopa na njem, kar miemočuje točnejšo opredelitev stavbine gradbene geneze.

Resume: Cerkev se prvič indirektno omenja l. 1389., ko je govora o Drachselso-  
lovi hubi pod St. Preymbergom, direktno pa l. 1426. v gorn egrajskem urbarju.  
Tlakovana je bila, kot je dokazoval prejšnji opečni tlak l. 1529. Vizitacijski  
protokol iz l. 1631. menja poleg cerkve še kapelo sv. Florijana. Obe stavbi  
sta imeli premala okna ter vsaka po eden oltar. Slika v Gornjem gradu iz l.  
1650 nam kaže kapelo tikoma pred zapadno fasado cerkve. Obe stavbi sta imeli  
strešna stolpa s preprostima piramidastimi strehami. Po letu 1650 je do-  
bila cerkev svoj sedanji zvonik in kapelo sv. Florijana. Odprto pa puščan  
vprašanje-ali so staro kape lo sv. Florijana odstranili, ali pa so jo spo-  
jili s cerkvijo in tako podaljšali ladjo. Z drugo podmeno bi bila objasnjena  
nesorazmerna dolžina ladje, pa tudi nenavadna zahodna fasada, ki je v resnici  
samo kapelina prečna stena. Nepojasnjena ostane tudi zgodovina vzhodne  
polovice ladje in prezbiterija, katerih starost sega vsaj v 14. stol, verjetno  
pa sta še starejša, saj bi znal biti prezbiterij le v baroku predelan ap-  
sida. Seveda so vse naštete trditve le hipoteze, ker ni bilo mogoče pregledati  
podstrešja in ni ni esar dateble pri cerkveni zunanjščini.

Konservatorske opombe: Cerkev je v redu vzdrževana.

Zaamenje: Ob vznožju hriba sv. Primoža stoji kužno znamenje, ki je visoko ca  
3 m ter v osnovi oktagonalem steber, prepasan pod vrhom z močnim paličastim

profilom ter okronan s kubusom s 4 kvadratnimi dolbinami in znižko piramidasto streho. Spomenik je zidan, ometan in pobeljen. Verjeten čas nastanka je 17. stol.

Jože Curk: Zapiski 1958 , Celjska topografija, rkp.

○